

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἡ λεωφόρος τῶν Πυραμίδων.

ΚΔΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ KOINON

ΟΛΥ περίεργον δόγμα διετυπώθη ἐξ ἀρχομῆς τῆς ἑντυπώσεως ἐπὶ τοῦ κοινοῦ μαρτυρίου θεατρικῶν ἔργων. Ὁ εἰς ουγεζένιλευε τοὺς κριτικούς νὰ μὴν ἀποπλανῶνται εἰς καλλιτεχνικάς θεωρίας, ἀλλὰ νὰ λαμβάνουν ὡς γνώμωνα τὴν ἀμεσον ἑντύπωσιν τοῦ κοινοῦ καὶ αὐτὴν νὰ διερμηνεύσουν πιστῶς, βεβαιῶν, ὅτι τότε μόνον κρίνουν ἔνα ἔργον ἀτταλῶς καὶ εἰςμενεδήτως. Ὁ ἀλλος συνέσουλευε πάλιν τοὺς συγγραφεῖς νὰ προσέχουν τὰ ἔργα, τὰ ἀποτὰ ἔχουν τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν, νὰ βλέπουν τί ἀρέσει εἰς τὸ κοινόν, τί συγκινεῖ τὸ κοινόν, τί ἐνδιαφέρει τὸ κοινόν καὶ, ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰς καλλιτεχνικάς των ἰδιοτροπίας, νὰ τὰ λαμβάνουν ὡς πρότυπα τῆς ἔργασίας των καὶ νὰ συμμορφώνουν τὴν τέχνην των πρός τοὺς κανόνας τοὺς ἐκπηγάζοντας ἀπ' αὐτά.

Δὲν ἔχω καμμίαν διάθεσιν ν' ἀνακινήσω τὸ περίπλοκον κέρτημα τῆς τέχνης καὶ τοῦ κοινοῦ, διὰ τὸ ἑποτίον, καὶ ἀλλοιού ν' ἐδῶ, ἐχύθη ἀρκετῇ μελάνῃ. Ἔχω ἀρκετόν σεβασμὸν καὶ ἀρκετὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ ἔργον τῶν συγγραφέων, ὥστε νὰ μὴ τοὺς μεταχειρισθῶ μὲ τὴν ἐλαχέρτητα καὶ ἀπορρεξίαν, ποὺ συνεπάγεται πάντα μία βιαστική καὶ ἀμελέτητος ἀντιμετώπισις τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου. Καὶ σύτε ἐφαντάσθην νὰ διατυπώσω κανένα εἶδος περιφρονήσεως καὶ ἀπροσεξίας πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κοινοῦ. πρὸς τὸ ἑποτίον ἐπὶ τέλους ὅλοι ἀποτελέμεθα, ὄνειρευόμενοι πάντα μίαν πλατυτέραν ἐπικοινωνίαν, τῆς ἑποτίας τὸ ἀρχαστὸν ἴδαινον μᾶς δίδει ὁ ἀρχαῖος δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς τὴν ἐποχὴν ποὺ ἡ ἀριστοκρατικωτέρα τέχνη ἔγινε μαζί καὶ ἡ πλέον δημοκρατική.

Δι' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐπικοινωνίαν καὶ δι' αὐτὸς τὸ ἴδαινον, ἔνα ἴδαινον συμφίλιόσεως ποιητῶν καὶ κοινοῦ, ἐπὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ἐπιπέδου καλλιτεχνικῆς συνείδησεως ἔρχομαι ωπόλωγηθῶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν, κ' ἔρχομαι μὲ τὴν συστολὴν καὶ τὴν ἐπιφύλαξην μιᾶς μονάδος κ' ἐγὼ τοῦ μεγάλου κοινοῦ, ἐνὸς μορίου τοῦ πολυσυγκέντου αὐτοῦ ὄργανοισμοῦ. Κ' ἐφωτῶ: